

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXI. Remedium Septimum. Fuga potatorum, & helluonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

inibus vini, vos inescari finite, ne à summa illa iu-
 unditate exclusi, perpetuis vos calamitatibus atq;
 miseris implicetis. Quin potius, omni telorum ge-
 nere, cominus atq; eminus, Temulentia vitium op-
 pugnat, ac bonis auspiciis tandem expugnat.

CAPVT XXI.

Remedium VI.

Fuga potatorum.

Ordine hoc vltimum esto Temulentie remedi-
 um, at necessitate arx aliorum & caput, quo
 absente, quidquid laboris impendatur, impossibilia
 captabis, hydrā secabis. Nam si vt Aristoteles inquit,
 οὐλοῖς πρὸς κολοῖον ἰζάει, *Graculus semper Gra-
 culo asidet.* Si Temulentus temulento conuersatur,
 quantumcunq; sobrietatis cultum induxerit animo,
 facili negotio ad superfluum potum iterum indu-
 cetur, atq; ita Penelopes telam texet.

Vnde Dauid; *cum sancto sanctus eris, & cum viro
 innocente, innocens eris, & cū electo electus eris, & cum
 peruerso peruerteris.* Et Salomon. *Qui cum sapientibus
 graditur, sapiens erit, amicus stultorum similis efficietur.*
 Et in Ecclesiastico *Qui tetigerit picem, inquinabitur
 ab ea, & qui communicauerit superbo, induet superbiā.*
 Et D. Paulus. *Modicum fermentū totā massam corrumpit.*

Animaduersum id quoq; à sanctis patribus. vnde
 Gregorius. *Infirmi debent vitare societatem prauo-
 rum, ne mala quæ frequenter aspiciunt, & corrigere non
 valent, delectentur imitari.* Et S. Ioan. Chrylost. *Rerum
 natura sic est, vt quoties bonus malo coniungitur, non ex
 bono malus melioretur, sed ex malo bonus contaminetur.*

*In Rhetoric. Et li. 8.
 moral.*

*Noxæ con-
 uersationis
 cum homi-
 nibus per-
 ditū.*

*Psalm. 77.
 Prou. 13.
 Eccl. 13.
 1. Cor. 5.*

*Homi. 9. in
 Ezechiel.*

*Homil. 18.
 operis im-
 perfecti in
 Diuer-
 Matth.*

Diuerſitas enim rerum, nunquam poteſt habere concordiam, & multos ſollicitat ſocietas nefanda.

Simile.

Aiunt quando duas teſtudines, neruis æqualiter diſtentiſ, ad eandem harmoniam concordaueris, pulſata alterius chorda, moueri ſimiliter, quæ ipſi in altera teſtudine concordat, eſi non tetigeris; cuius cauſſam, muſices periti, ponunt neruorum conuenientiam. Ita planè ſocietas, vel cum uirtuoſis, vel cum flagitioſis, tum ad uirtutem, tum ad uitium, ſola morum imitatione, eſi aliud incentiuum non addideris, plurimum habet momenti,

Erasm.

Adag. Chilian. 1. Centur. 1.

Quod & Pythagoram illa ueteri parcemia notaſe uolunt: μή γεύεσθαι τὴν μελανέωρον — ne guſtaueris ex iis quibus nigra eſt cauda, ne iis te adiungas, apud quos uirtus, apud quos ſobrietas exulat. Et Poeta græcus.

Theog. in ſenten.

Αἰχρόν τοι μεθύοντα παρ' αὐδ' ἔξει νήφειν εἶναι

Αἰχρόν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύσει μύθη.

Turpe eſt uirum Ebrium apud ſobrios eſſe.

Turpe item ſi ſobrius cum ebriis fuerit.

Inuenalis Satyra, 2.

Cur turpe? cur malum? cur uetitum, eſſe ſobrium cum Ebriis? cauſſam indicat Satyricus

Dedit hæc contagio labem,

Et dabit in plures: ſicut grex totus in agris,

Vnius ſcabie cadit, & prurigine porci;

Vuaq; contacta liuorem ducit ab uua.

Aſpice quid faciunt commercia.

Velis ergò remiſſe, & Iouis quod aiunt quadrigis, fugienda ſobrietatis amatori, temulentorum ſocietas, ni ad uolutabrum, ſus lota, propediem redire uelis.

Quod ſi tibi ſocietatis nimium appetenti, abſque aliorum conuerſatione, moleſtum ſit vitam degere, & hic tibi laxantur fræna libertatis, ſobrios, atque Ebrios

Ebrietatis otores tibi adiunge, aut tu te illis. Nam *Ad Lucile*
 nulla res, ait Seneca, magis animos induit honestos, & *Epist. 8.*
 in prauum inclinabiles, reuocat ad rectum, quam bono-
 rum virorum conuersatio, paulatim enim descendit in
 pectora, & vim praeceptorum obtinet, frequenter aspici, *Sobrii con-*
 frequenter audiri. *uiuunt.*

CAPVT XXII.

Temulentorum effugium primum, ab Exemplis
Noë & Loth; desumptum.

Ventum nunc ad vltimam huius libri secundi
 partem; ea continet solutionem, quorundam
 quasi argumentorū, quibus temulenti, sua pernicie,
 ad excusandā Ebrietatem, vti consueuerunt. Exor-
 diendum ergo ab iis quæ diuinis literis, vi quasi ex-
 torta sunt.

Primum itaq; hoc, veluti Gygantheo clypeo, suas *Obiectio*
 temulenti tuentur partes, Noë vir iustus ac Deo gratif- *prima.*
 simus, vtpote, quem solū à communi totius orbis inte- *Gen. 6.*
 ritu, per diluuium inducto, liberauerit, ad conseruandam
 humani generis propagationem. Loth item, quem consi-
 mili modo eripuit ex incendio Sodomitico, inebriauere *Gen. 19;*
Gen. 19; Atqui tamen à sacra scriptura nusquā reprehensi le-
 guntur. Cur ergo tantidem quod à te consultum, Ebrietas
 execranda?

Responsio.

Ad Noë q; attinet, non inficias eo, nec à sacra scri- *Solutio.*
 ptura reprehensum, nec ab vllō eius interprete, ob
 peccatum, inebriando sese, commissum. quī enim
 peccaret, ignorans omninō, nec nosse valēs, nec nos-
 se obligatus, in tali creatura, occasionem talis, ac tan-
 ti peccati, sublatere? Cur carpendus esset, vini natu-
 ra, nec vlla traditione maiorū, nec vllō vsu expertis
 tamen in- *Ebrietas*
Noë licet
absq; pec-
cato non
tamen in-
ulta.